

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci exekúcie oprávnenej **B. spol. s r.o.**, so sídlom v G., proti povinnému **V. F.**, bývajúcemu v G., **pre vymoženie 52,53 Eur (1 582,50 Sk) s prísl.**, vedenej na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 23 Er 264/2009, o dovolaní súdneho exekútora JUDr. G. S., so sídlom Exekútorského úradu v K., proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 20. októbra 2009, sp. zn. 24 CoE 93/2009, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie súdneho exekútora **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Galanta uznesením z 9. júna 2009, č.k. 23 Er 264/2009-13, exekúciu vedenú súdnym exekútorom JUDr. G. S. pod sp. zn. EX X. zastavil a uložil oprávnenej povinnosť zaplatiť súdnemu exekútorovi náhradu trov exekúcie vo výške 44,26 Eur do troch dní od právoplatnosti uznesenia. Výrok o trovách exekúcie súd odôvodnil s poukazom na § 203 Exekučného poriadku, pričom výšku náhrady trov znížil z exekútorom uplatnenej sumy 60,40 Eur na 44,26 Eur z dôvodu nesprávnej aplikácie § 14 ods. 2 vyhlášky č. 288/1995 Z.z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov a nesprávneho výpočtu dane z pridanej hodnoty.

Krajský súd v Trnave uznesením z 20. októbra 2009, sp. zn. 24 CoE 93/2009, na odvolanie súdneho exekútora proti výroku o náhrade trov exekúcie uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil. V odôvodnení sa stotožnil s dôvodmi súdu prvého stupňa a dodal, že prvostupňový súd správne rešpektoval rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej

republiky z 28. mája 2007, sp. zn. 1 M Cdo 7/2006, ktoré bolo potrebné vzťahovať i na tento prípad.

Proti uzneseniu krajského súdu podal súdny exekútor dovolanie (doplnené podaním z 13. júla 2010), v ktorom navrhol uznesenie odvolacieho súdu zmeniť tak, že mu súd prizná odmenu vo výške 58,55 Eur (k tejto sume dospel po odpočítaní dane z pridanej hodnoty na hotové výdavky v sume 1,87 Eur). Požiadavku na zmenu rozhodnutia odôvodnil tým, že odvolací súd vec nesprávne právne posúdil (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.) a potvrdil nesprávne rozhodnutie súdu prvého stupňa.

Oprávnená a povinný sa k dovolaniu súdneho exekútora nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), ktorý má právnické vzdelanie (§ 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.), predovšetkým skúmal, či dovolanie smeruje proti takému rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 236 a nasl. O.s.p.).

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Podmienky prípustnosti dovolania smerujúceho proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vydaného vo forme uznesenia sú upravené v ustanoveniach § 237 a § 239 O.s.p.

Podľa § 239 ods. 1 O.s.p. dovolanie je tiež prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak a/ odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, b/ odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností (§ 109 ods. 1 písm. c/) na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/.

Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. dovolanie je prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie

po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Podľa § 239 ods. 3 O.s.p. ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, o znalcovskom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákonom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

V treťom odseku ustanovenia § 239 O.s.p. sú vymenované prípady, ktoré vylučujú prípustnosť dovolania proti uzneseniam odvolacieho súdu, proti ktorým by inak bolo dovolanie podľa odsekov 1 a 2 prípustné. Jedným z nich je aj prípad, keď dovolanie smeruje proti uzneseniu o trovách konania.

V prejednávanej veci je nepochybné, že súdny exekútor dovolaním napáda uznesenie odvolacieho súdu, ktorým bolo rozhodnuté o trovách konania. Jeho dovolanie je preto podľa § 239 ods. 3 O.s.p. procesne neprípustné.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť odvolacieho súdu (§ 242 ods. 1 O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní, postihnutom niektorou z procesných vád uvedených v ustanovení § 237 O.s.p., neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 239 O.s.p., ale sa komplexne zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z vád vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. (t.j., či v prejednávanej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad nepodania návrhu na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania nesprávne obsadeným súdom. Vady uvedené v tomto ustanovení súdny exekútor v dovolaní výslovne nenamietal a dovolací súd ani nezistil, že by konanie pred odvolacím súdom trpelo niektorou z nich. Dovolanie v tejto veci preto nie je prípustné ani podľa § 237 O.s.p.

Pokiaľ ide o dôvod dovolania súdneho exekútora spočívajúci v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), tento je možné preskúmať len v prípade, že dovolanie je prípustné, nakoľko tento, ak by aj bol daný, sám osebe prípustnosť dovolania nezakladá, preto sa ním dovolací súd viac nezaoberal.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti možno uzavrieť, že prípustnosť dovolania nie je daná ani podľa § 237 O.s.p., ani podľa § 239 O.s.p., dovolanie teda smeruje proti takému rozhodnutiu odvolacieho súdu, proti ktorému nie je prípustné. Najvyšší súd Slovenskej republiky ho preto podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 veta prvá O.s.p. odmietol bez toho, aby bola preskúmaná vecná správnosť napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

O náhrade trov dovolacieho konania Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 a § 224 ods. 1 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 22. septembra 2010

JUDr. Eva Sakálová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová